

Mons. Orosch: Epidémia ničiaca telo verzus epidémia ničiaca duše

Arcibiskup Ján Orosch

31. marca 2020 ✚ Cirkev ✚ Homília

Drahí bratia a sestry, štvrtá pôstna nedeľa nesie pomenovanie Laetare, čo po latinsky znamená, podobne ako v prípade Tretej adventnej nedele, ktorú liturgia pozná pod názvom Gaudete – *radujte sa, buďte veselí, plesajte*.

Niešť Kristov kríž je pre kresťana dôvodom k radosti

Nedávno sme mali stužkovú slávnosť v nápravno-výchovnom zariadení v Hrnčiarovciach. Už po ôsmykrát som odovzdával, v rámci svätej omše v Hrnčiarovskej väznici, maturitné stužky desiatim maturantom. Za tých osem rokov (je to detašované pracovisko arcibiskupského gymnázia) som už odovzdal tých maturitných stužiek viac než sto, a vždy sa tam stretávam s veľkou radosťou, napriek väzenskému prostrediu. Je tam okolo sto väzňov, ktorí sú žiakmi našej školy. Na slávnosti boli aj ich rodičia, príbuzní, manželky, deti, a napriek tomu, že sa nachádzali v takých mimoriadne ťažkých okolnostiach, vo väzení, na ich tvárach bol vidieť úsmev a nádej.

Všetci s nadšením a oduševnením spievali „Gaudeamus igitur“, gaudete ✚ *radujte sa*. Títo väzni našli dôvod k radosti a ich príbuzní prichádzali za mnou ✚ mamičky, oteckovia, manželky, a hovorili: „Ďakujeme vám, že ste sa venovali môjmu manželovi, môjmu synovi, pretože si nevieme predstaviť ako by bol dopadol keby sa nebol dostal do tohto zariadenia“.

Vidíme bratia a sestry, že táto situácia sa dá porovnať s našou: hoci je doba zlá a napriek tomu, že nás ohrozuje epidémia koronavírusu, predsa len máme dôvod aj my zaspievať: „Gaudeamus.“ – gaudete, laetare ✚ *tešte sa*.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Tieto skutočnosti je možné pochopiť a prijať len s veľkou vierou a duchovným zrakom, ktorý nám Boh dáva ako milosť uzdravenia zo slepoty nevery. Svätý Ján apoštol nám v dnešnom evanjeliu zaznamenal udalosť, ktorá sa udiala v súvislosti s uzdravením slepca nevidiaceho od narodenia. Avšak tento prísľub milosti

uzdravenia je spojený aj s povinnosťou nasledovať Ježiša na kalváriu, ktorú nám On sám prikazuje slovami: “*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje*”.

Teda účasť na utrpení Ježiša Krista, na nesení toho kríža, ktorý nám On posielal je vlastne prostriedkom spásy. Vidíte, ako práve v období keď je všetko okolo nás také pesimistické a smutné, všade sú prázdne ulice, nám prichádza na myseľ: veď aj táto bolesť, tento kríž sa z Božej milosti a lásky môže stať prostriedkom mojej spásy. To je ten kríž, ktorý ja nesiem za Kristom na kalváriu. Akou mierou budeme mať účasť na Kristovom utrpení takou mierou budeme mať účasť aj na jeho radosti vo večnom kráľovstve.

Kríž celosvetovej pandémie, ktorý väčšina ľudí považuje za nešťastie a mnohí aj za Boží trest, sa v kresťanskom ponímaní napokon môže stať skrze Božiu prozreteľnosť a jeho lásku k nám práve tým krížom, tým pedagogickým nástrojom, ktorý máme prijať a položiť si ho na svoje plecia ako prostriedok našej spásy.

Zdroj: needpix.com

Ekológia prírody alebo ekológia duše?

Drahí bratia a sestry, ako deti sme v období sviatku narodenia sv. Jána Krstiteľa v noci sledovali svätojánske mušky, naháňali sme ich po lúke a chytali sme ich. Atmosféra svätojánskej noci bývala vtedy nádherná. Títo milí zvestovatelia leta sú však dnes už veľmi vzácni. Ekológovia tvrdia, že dôvodom ich vyhynutia je smog a exhaláty v ovzduší.

Mohli by sme povedať, aké príznačné pre dnešný svet. Malé svetielka svätojánskych mušiek nám zrazu chýbajú tak, ako aj množstvo iných zástupcov fauny a flóry, ktoré sa každým dňom strácajú zo sveta prírody.

Aj preto dnes ekológovia burcujú verejnú mienku.

Avšak niekedy máme dojem, že sa pri ekológii upadá do opačného extrému. Malý psík, malá mačička, vtáčie vajíčko sa stali cennejšími než ľudský život, ľudský plod v lone svojej matky. Viete aká pokuta sa platí za to, keď niekto vyberie vajíčka z orlieho hniezda? Sú to desaťtisíce, státisíce eur pokuty. Čo sa však deje s ľudskými plodmi v spaľovniach biologického odpadu?

Preto si položíme otázku ☒nemali by sme sa konečne začať zaoberať aj ekológiou ľudskej duše? Necháme sa i naďalej udúšať exhalátmi, smogom, ktorý v nás ničí ľudskú dušu, ľudského ducha, ľudskú dôstojnosť. Súcití človek s človekom a s celým ľudským rodom? Necháme sa aj naďalej otravovať kontaminovanými názormi niektorých ultraliberálnych fanatikov?

Kultúra smrti

Spomeňme napríklad nimi legalizovanú eutanáziu. Diskusie o eutanázii sa začali v 19. storočí, rozvili sa v lone 20. storočia, no po skúsenostiach s tzv. programom eutanázie v nacistickom Nemecku, po 2. svetovej vojne, na niekoľko desaťročí akékoľvek debaty utíchli. Totiž, predstavitelia liberálneho prúdu sa báli, že ich budú zjavne prirovnávať k nacistom.

Kľúčové slová – eutanázia, asistovaná samovražda, ľahká smrť sa však stali opäť aktuálnymi keď sa im dáva prívlastok dobrovoľná smrť, smrť z milosrdenstva. Napokon, podľa mnohých hýbateľov Európskej únie a hnutí z USA, človek má právo rozhodovať sa o svojom živote, má právo na smrť. V Belgicku platí zákon, ktorý povoľuje eutanáziu. Po Holandsku je tak Belgicko druhou krajinou na svete, ktorá umožňuje nevyliciteľne chorým pacientom zomrieť na požiadanie, s pomocou druhého človeka. Belgický zákon je ešte liberálnejší. Umožňuje požiadať o asistovanú smrť aj takým pacientom, ktorým v dohľadnom čase vôbec nehrozí smrť, ako aj ľuďom s trvalými psychickými poruchami. A nasledovala aj eutanázia detí so súhlasom ich rodičov.

Množstvo Belgičanov, ktorí sa postavili proti detskej eutanázii, zvlášť lekári, pediatri, videli jedinou možnosť ako zabrániť schváleniu tohto zákona v tom, že zasiahne belgický kráľ Filip. Rozhodli sa spísať petíciu, adresovali svoje prosby, ale aj napriek tomu, kráľ zákon podpísal.

Zdroj: wikipedia.org

Čo by na to povedali tie generácie kráľových predkov, ktorí chránili svojich obyvateľov, svojich občanov, nasadili svoje vlastné životy v bojoch za svoju vlasť a ich potomok Filip, Jeho kráľovská výsosť, podpíše eutanáziu nielen starých a chorých ľudí, ale aj detí, ktoré sú síce choré, ale majú právo dožiť svoj život, pretože to právo majú od Boha. A postupne nasledovali ďalšie štáty celej EÚ, dokonca div sa svete, Albánsko, ktoré ašpirovalo na členstvo v EÚ; tak sa k tomu rýchlo pridáva, chcelo sa zapáčiť EÚ a zaviedlo eutanáziu v Albánsku.

Španielska vláda v tomto roku získala dostatočnú podporu poslancov aby sa do parlamentu dostalo formálne rokovanie a následné hlasovanie návrhu zákona o legalizáciu eutanázie. Za prijatie zákona hlasovalo 140 z 203 členov kongresu poslancov španielskej dolnej komory parlamentu a následne Španielsko prijalo zákon o eutanázii. Teraz, pred niekoľkými mesiacmi.

Krátko nato portugalský parlament odhlasoval legalizáciu eutanázie a asistovanej samovraždy pre nevyliciteľne chorých pacientov. Znenia zákonov sa zhodujú na minimálnom veku 18 rokov. 21-ročný demonstrant proti novému zákonu o eutanázii, Španiel, Francisco Guimaraes vtedy vyhlásil: *“Myslím si, že život je nedotknutelným ľudským darom, ktorý má nepredstaviteľnú hodnotu. Musíme sa o život starať až do chvíle prirodzenej smrti”*.

Uzdravme sa z duchovnej epidémie

O krátky čas sa potom na celom svete objavil koronavírus. Nebudem ďalej pokračovať a rozvíjať túto myšlienku. Rozvíjajte si ju vy vo svojich myšliach politických, spoločenských, v myšliach europoslancov a tak ďalej.

Na Slovensku síce eutanázia nebola povolená, no máme jeden z najbenevolentnejších, najliberálnejších zákonov na vykonávanie potratov. LGBT ideológia, gender, ktorá vyústila do epidémie AIDS (HIV-vírus) nám bola a zdá sa, že stále je ukradnutá, a stačí tieto časované bomby raz spomenúť, hneď sa stávajú homofóbmami, rozbíjačmi jedného jednotného Slovenska, či dokonca bludármi.

Zdroj: wikipedia.org

Bratia a sestry, dnes nám Pán Boh ponúka uzdravenie, chce nás vyliečiť predovšetkým z našej duchovnej, mravnej ale aj intelektuálnej slepoty.

Nepochybujme o tom, že nás Pán Ježiš Kristus môže uzdraviť. Deti, proste za svojich rodičov. Rodičia, proste za telesné i duchovné uzdravenie vašich detí. Uznajte to, čo uznali rodičia z Evanjelia: *“Vieme, že je to náš syn, a že sa narodil slepý, ale ako to, že teraz vidí nevieme, ani nevieme kto mu otvoril oči”*. A keď uzdraveného slepca farizeji vyhнали, Ježiš ho vyhľadal a povedal: *“Ty veríš v syna človeka?”* On vraví *“a kto je to, aby som v neho uveril?”* Ježiš povedal *“už si ho videl, a je to ten, ktorý sa rozpráva s tebou”*. On povedal, *“verím Pane”* a klaňal sa mu.

A tohto uzdraveného vyhнали, rozzúrený dav ho vyhnal, hoci ho Pán Ježiš uzdravil. Či skôr práve preto. Pretože niekomu stále vadí tá prísnosť Krista a Cirkvi v našej spoločnosti. Stoj čo stoj nás chcú vyhnúť zo spoločnosti, ale Pán nám vždy pomáha, aj týmito svätými omšami prenášanými cez internet.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Nestačí teda len hovoriť že sme kresťanmi. Dôležité je nebáť sa hovoriť o učení Ježiša Krista, o kresťanskej morálke, tak ako to chce Pán Ježiš. Žiť životom viery, nechať sa preniknúť duchom evanjelia, zanechať hriešny život, napriek tomu, že o hriechu sa už dávno nehovorí. Zanechať nekresťanské zmýšľanie, ktoré je proti prírode, proti Bohu, proti ľudstvu, zrieknuť sa ducha tohto sveta a nadýchnuť sa nekontaminovaného Ducha Svätého. On je nekontaminovaný, On je čistý, On je ten, ktorý nás môže oživiť. Povzbudíme sa slovami sv. Pavla apoštola, ktoré sme už dnes raz počuli: *“bratia, kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite ako deti svetla”*, buďme deťmi svetla, toho svetla, ktoré nám Pán prisľúbil, že nám bude svietiť na veky vekov. Amen.

homília na 4. pôstnu nedeľu

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/mons-orosch-epidemia-niciaca-telo-verzus-epidemia-niciaca-duse/>